

Megjelen minden vasárnap.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	4 frt.
Félévre	2 frt.
Negyedévre	1 frt.
Egyes szám ára	8 kr.

SZERKESZTŐSÉG:

Szobotka Gusztáv ügyvéd iro-
ban, hova a lap szellemi részét
szellemények és pénzküldé-
mények is intézendők.

MINDSZENT.

VEGYES TARTALMU HETILAP.

HIRDETÉSEKRE NEZVE

a lap hátulsó (4-ik) oldala 20
helyre van beosztva. Egy hely ára
90 kr. Kincstár bélyegilleték kü-
lön 30 kr. A szerkesztőségen kívül
elfogad előfizetéseket és hirdeté-
seket a helybeli könyvnyomda is.

NYILTÉRBE

minden egyes sor közlése 15 kr
Bérmentetlen levelek csak ismer-
kezektől fogadtatnak el. Kéziratok
vissza nem adatnak.

Gazdasági viszonyaink.

III.

Eljutottunk oda, hogy gabona áraink
silányak a verseny folytán, de silányak
még sok másokon is.

A 19-ik század egy vivmánya (?) a
tőzsde az, mely kétségtelenül szintén be-
folyásolja a gabona árakat.

Nem szándékunk a tőzsdékről egyál-
talan értekezni, nem lehet célunk a világon
elterjedt eme nagybani kereskedés előnyeit,
hátrányait felsorolni: de kifejezzük azon
meggyőződésünket, hogy a tőzsdék igen is
nagy befolyással voltak gabona áraink
tönkre silányulására.

Ismerjük nagyjából a tőzsdéken köve-
tett eljárást. Valaki meg nem levő gabona
mennyiséget ad el előre bizonyos árért —
a minőség természetesen számadásba
vétetik, de a mellett e vételeknél csakis a
„szokvány“ minőség köttetik ki.

A meg nem levő buza — papiron
tovább adatik 5-ször, 10-szer, ad és vesz
gabonát boldog, boldogtalan, vagyonos és
szegény, két részre oszlott a tőzsde tábor,
mindig — az egyik hajtja fölfelé az érté-
kek és áruk árát — a másik töle lehetőleg
lenyomja azokat. Midőn az ily levegőben
levő eladások lebonyolítás alá jönnek —
jogában áll az illető eladónak a gabonát
tényleg szállítani, de elfogadja leggyakrab-
ban a vevő az árkülömbözetet is. Millió
és millió mm. gabonát adnak és vesznek
igy naponta, adnak és vesznek gabonát ősze-
re, tavaszra, jövő nyárra szállítandót, szóval
a kereskedelem netovábbja a tőzsdéi for-
galom.

TÁRCZA.

Miniszteri rendelet.

— Igaz történet. —

Irta: E. IMRE.

A tény való, a nevek költöttek. Akkor
történt meg, midőn annyira megtetszett az anyák-
nak háromszori sirása katonának beveendő vagy
bevett fiaikért, hogy kiadták a rendeletet, misze-
rint sirjanak még 4-edszer is. Fölfér reájuk.

A leányt úgy hívták, hogy Guti Anna, a
legényt meg Kendely Istvánnak.

Nagyon szerették egymást. Szerették rég-
óta, gyermek koruk óta, mikor felserdültek, már
azt mondogatták: „te léssz az én hites uram,
„te léssz az én édes feleségem!“ Hosszu időn
át sokszor elmondogatták ezt egymásnak, míg
egyszer a leánynak jó módu szülei a sors csá-
pásai folytán váratlanul minden vagyonukat
elvesztették. De ez még nem volt elég, alig
egy pár hónap múlva édes anyja halt meg,
és — három lévén az Isten igazsága, ráadásul
apja, szeme világát veszítette el.

Most már hiába mondogatta a legény,
hogy „te léssz az én drága kis feleségem“,
a leány nem felelte rá „te meg az én édes
kis uram.“

Hogy is mondhatta volna, hogy is gondol-
hatott volna rá, mikor eszébe jutott Pistának

Ha már most vagyonosabb, gyakran
ügyesebb egyik vagy másik tábor, az
a győztes, de miután az olesó árunak
mindig több a vevője, az árak magassága
mellett küzdő tábor sem képes az alapnél-
küli, de határtalan árukinálatnak megfelelni,
illetve azt megvenni s így ha időleg emelke-
dik is a gabona ára, az pár nap, gyakran pár
óra multával vissza esik a régi silány összegre.

Kötetekre menő művet lehetne írni a
felől, mi a tőzsdéi csiny, az úgy nevezett
„maneuvre“ — hogy emelik időleg mes-
terségesen az árakat, hogy nyomja le az
ellenfél azokat — bár hogy legyen is —
kétségtelen, hogy rossz befolyással van és
volt a tőzsde a gabona árakra.

Azt mondtuk, van más oka is a ga-
bona árak tönkre silányulásának és az elő-
adottakon túl egyik fő oka a „tultermelés“.

Népeességünk ép oly kevéssé szaporod-
ott az utolsó évtizedben oly mértékben,
mint minőben a gabona reműekkel beve-
tett terület mennyisége neveltetett, mint nem
igényelte a külföldre kivitel, azon soha
meg nem bocsájtható, de majdnem általán
elterjedt hibát, hogy legelőinket, kaszá-
lóinkat termő földdé változtattuk és még
igy egyrészt a tultermelés által önmagunk
alatt vágtuk a fát, a legelők és kaszálók
termő földdé átváltoztatása által a jószág
tenyésztéshez szükséges alapoktól fosztot-
tuk meg magunkat.

Legelő, kaszáló nélkül jószágtenyész-
tés nem képzelhető s innen van, hogy a
külföld szükségleteit e cimen is kezdi oly
országokból fedezni, hol a jószágtenyésztés
óriási területeken olyképp folytattatik, mint
tettük azt hajdan mi.

vagyonos, gögös apja. És úgy látszik Pista is
csak mondta, de bizony „az ige nem vált
testté“, mert hát hiába, az apja volt a háta
mögött.

Azt mondta neki egyszer a leány: „Pista,
én szeretlek téged, szeretlek úgy, miként más
szeretni képes nem volna s szeretni foglak
mindig-mindig, — de látod édes Pistám,
én szegény leány vagyok, szegény, világ-
talan apámat is el kell tartanom, — te gaz-
dag vagy, apád sokkal büszkébb, semhogy meg-
engedné, hogy egy koldust végy magadhoz;
tudom, te is szeretsz, óh érzem azt, de látod,
apád, — szerelmünkre kérlek tégy apád aka-
rata szerint; azért, — azért — ez a sziv tied,
tied most, az lesz holtomig.“

A legény magához ölelte a leányt és be-
lenézett abba a gyönyörűségű szép szemekbe.
— Hát te rólad mondjak én le, — téged
ne szeresselek én — nem soha! A milyen igaz,
hogy Isten van az égben, olyan igaz, hogy a
feleségem léssz Isten és ember előtt! Szeretem,
tisztelen az édes apámat, szülémet, de ebbe a
dologba nekem bele ne beszéljen!

Még aznap ilyen párbeszéd folyt az apa
és fia közt:

— Fia vagyok-e én édes apámnak?
— Hát kié volnál te golyhó?
— Hát akkor szereti is édes apám gyer-
mekét?
— Hát te beléd meg mi a kö ütött,
hogy apád uradat leckézteted?

A „folyók szabályozása“ ez is cim
volt arra, hogy óriási rétségeket mentesit-
sünk és azokon gazdálkodjunk, még pedig
belterjessen.

Elmultak az idők, midőn órákon át
sebesen haladva, réteken nem látott az em-
ber mást, mint legelő gulyákat, méneseket,
juhnyájákat — tanya, tanyát, major, ma-
jort ér — jószágunk a felső földre, a ho-
mok buckákra megy ki tavasszal a rossz
takarmány okán soványan, hogy onnan
összel haza hajtsuk ép oly, vagy még rossz-
szabb erőben, itthon pedig adhatunk nek-
kik egy kis rossz szalmát, polyvát, helylyel
közzel egy kis kukoricaszárat, de répat,
szénát vajmi kevés jószág eszik.

A rossz táplálék sohasem növesztette
széppé, jóvá, nagygyá a jószágot, hanyat-
lik tehát jószág állományunk minősége,
de hanyatlik mennyisége is, mert a gazdál-
kodási mánia annyira elterjedt, népünk zöme
még mai napság is annyira idegenkedik az
ipartól, kereskedelemtől, hogy gazdálkodóvá
lesz a leszármazók $\frac{3}{10}$ része.

Megosztják a közös apa halálával a
kis birtokot, eldarabolják az egy-egy csa-
lád fenntartásához szükséges kis területet
annyi felé, hogy az egy-egy birtokosnak
(?) megmaradó részföld alig képes annyi
szalmát termelni, a mennyi a lakhelyül szol-
gáló tanya fűtéséhez elegendő.

Hol marad már most a jószágtenyész-
téshez szükséges kaszáló, legelő, hol a
termő réteg időnkénti javításához szükséges
trágya készítés? Elpusztul így jószágállo-
mányunk mennyiség és minőség tekintet-
ben, alacsony gabona- nagy földárak,
magas haszonbér, drága munkaerő, rende-

— Csak azt akarom mondani, hogy ha
fia vagyok, és szereti is apám uram a fiát,
akkor nem fogja ellenezni, hogy elvegyem
Guti Andrásnak leányát, az Annát.

— Mi-mi-eso-da? azét a koldusét!

— Igen, azét a világtalan szegény Guti
András uramét, akit az Isten csapásokkal meg-
látogatott, de aki szinte volt egyszer jó módu
mint apám uram! Annak a leányát veszem
én el.

— Te, nincs most farsang, hogy velem
komédiázz.

— Tudom apám és nincs is komé-
diázni való kedvem. Egyezzek bele édes apám!

— Te, te kölok, ha te azt megteszed, én,
én kitagadlak!

— Ha úgy van, apám uram, hát én meg
nem ijedek a kitagadástól sem. Szeretem az
Annát, feleségem lesz. Van két kezem, megkere-
sem, ami nekem, meg a feleségemnek, azután
meg a mi annak a koldus Guti Andrásnak
is kell.

— Te Kendely Mihálynak a fia, te akarsz
dolgozni azért az emberért, — hü te — én
kitagadlak.

— Mondtam édes apám, nem ijeszt meg
a kitagadással, Anna az enyém lesz.

És Pista meg is tartotta szavát. Elje-
gyezte magának a leányt.

Mikor Kendely Mihály uram ezt meghallotta,
mérge lett mint a pulyka, kapkodott a levegő-

zetlen hitelviszonyok — ez a gazdasági válság! (Ez elleni óvszerről legközelebb egy befejező közleményben szólunk.)

Néhány szó az új megyei közmunka szabályrendeletéhez.

(Folytatás.)

Ha a megye közönsége jónak látta az iparos és kereskedő segédek a közmunka váltsággal megadóztatandók sorába fölvenni, úgy a megadóztatás elvételéből származó korekcentiával is le kellett volna vonnia: gondoskodnia kellett volna arról, hogy iparos és kereskedő segédek után kirovandó közmunka váltsági összeg, ne csak papirosan figuráljon, hanem tényleg be is folyon.

Elhisszük, hogy nagy fejtörésbe kerülne oly módozat alkalmazása, a mely nemcsak a kivetést, de a befizetést is biztosítaná; mert hát az iparos- és kereskedő segédnek végrehajtás tárgyát képezhető ingósága aligha van, utolsó kabátját meg el venni csak nem lehet. A munkaadó iparost vagy kereskedőt szintén nem lehet felelőssé tenni segédje tartozásáért, mert hogy ezt tenni lehetne, előbb az ipartörvényt kellene megváltoztatni és különösen az iparos segédeknek a darab számra való dolgozást beszüntetni s szolgálatidejük és viszonyuk tekintetében olyanféle elbánás alá kellene őket vonni, mint az a cselédtörvényben körülírva van.

No de hogy a törvényhozás Csongrád megye kedvéért ily veszedelmes experimentációkra nem fogja magát ragadtatni, a felől nyugodtak lehetünk; s azzal együtt mindjárt megnyugodhatunk abban is, hogy az iparos- és kereskedő segédek megadóztatásából közmunka váltsági pénztárunk gyarapodni nem fog.

Azt hisszük, az eddigiekben sikerült kimutatnunk, hogy az iparos- és kereskedő-segédeknek közmunkaváltsággal való megadóztatása gyakorlati értékkel nem bír; arról nem is szólunk, hogy egyéb tekintetekben célszerű-e ezen eljárás avagy nem? Csupán azon egyszerű kérdést vetjük föl, mi áll inkább érdekébe a megye közönségének, az-e, hogy minden töle telhető módon igyekezék az ipar haladását előmozdítani s az iparos- és kereskedő-segédek önképzését elősegíteni, avagy ezzel ellenkezőleg gátolni őket ebbeli törekvésükben.

Nem vélünk csalódnai, ha a midőn azt állították, beteg lett. De azért mindig remélte, hogy csak nem lesz tán még se belőle semmisen.

Hiu remény!

Nem sokára megtudta, hogy vasárnap hirdetik őket. Nem akarta, nem tudta elhinni. Betegsége dacára, felkelt az ágyból, elment a templomba.

A hír igaz volt. Első ízben hirdették őket.

Akik Kendely Mihály uramnak közelében ültek, láthatták, mint vörösödött, majd halványodott el az erős, vérmes ember a hirdető szavakra és hirtelen az egész templomot megreszketető hangon kiáltotta, nem, ordította „kold—”, tovább nem tudta mondani, halva rogyott le.

A lakadalom persze, mostanra elmaradt.

A holtat diszesen eltemették, Pista elfoglalta jogait és 7 hónap múlva, a farsangon, oltárhoz vezette Annát.

Most már boldogok voltak.

Férj és feleség!

* * *

Ugy látszik azonban, a sors üldözése még nem ért véget.

Mikor már valóban boldogoknak hitték magukat, jön az idézés: „Pista menjen sorozásra.”

Nagyot nézett a „boldog férj”. Hiszen előállott, ő tavaly már harmadszor. Ha egyszer be nem vették, mit tehet ő róla.

De akkor megmagyarázták neki szépen, hogy mind igaz az, hanem hát most már az a szokás, hogy négyszer kell előállni, azért csak

litjuk, hogy kérdésünknek csak is első részére lehet igennel felelni. És épen ezért a mi részünkről nem járulhatunk hozzá ahhoz, hogy az iparos és kereskedő segédktől közmunka váltsággal való megadóztatása címén, a tervbe vett 1 frt 20 kr. elvonassék, mert azt önképezése érdekéből alkamasabb helyre is tehetné, a megye közmunka váltsági pénztáránál pedig az a néhány száz forint, a mi a megye területén lévő iparos és kereskedő segédektől ily címen esetleg bejön, — segítve nem leend. Ezen összeggel a megyei közmunka alap ugyszólván semmit sem nyer, az iparos és kereskedő segéd pedig sokat veszített.

Az új megyei közmunka szabályrendelet még több intézkedését is tehetnék bírálattunk tárgyává, például szólhatnánk arról is, hogy a közmunka összeírás és egyáltalában a közmunka kezeléssel járó, a községek által igényelt többféle és nagyobb mennyiségű nyomtatványokkal ki fogja a községeket ellátni, ki viseli azok költségeit, a községek-e vagy a közmunka váltsági pénztár? Ámbár föltesszük, hogy e nyomtatványokkal a közmunka alap költségére a megye közönsége fogja ellátni a községeket mindazonáltal szívesen vettük volna, ha a megyének e kötelezettsége a szabályrendeletben határozott és világos kifejezést nyert volna, mert a dolgok természeti rendje azt hozza ugyan magával, ellenkező magyarázat alig is állhatna meg, hogy a mely pénztár javára a kezelés történik, a költségeket is az viseli, de azért annak világos körülírását szeretnénk volna, már csak azért is, hogy minden kétség eloszlattassék s az ellenkező magyarázat helyet ne foglalhasson.

Szólhatnánk úgy a többi között az igavonó állatok összeírása tekintetében fölláított rendszerről, mert gyakorlati értékét ennek sem vagyunk képesek belátni; sőt azt hisszük, hogy annak céltalanságát a gyakorlati tapasztalat fogja leginkább bebizonyítani. Azért is arról most nem szólunk, mert már a megyei közgyűlésen is hallottunk oly hangokat, hogy az összeírás rendszer ellen azért küzdenek némelyek, mert ezentul eltítkolások meg fognak szünni, a kik az új összeírás rendszer ellen szólanak, azok csak azért teszik azt, hogy az igavonó állatok ezentul is eltítkolhatók legyenek.

No hát mi nem akarjuk, hogy olyan vád érjen bennünket, azért az összeírás rendszernek

készüljön és jelenjen meg a kitűzött időben „tisztá ruhában” a sorozó bizottság előtt.

A férj és feleség összenéztek. Egyszerre megeredt a köny a nő szemeiben, férjéhez rohant, keblére veté magát, úgy zokogta a „hát itt hagysz, elhagysz engemet, óh ne hagyj el!”

— Nem hagylak el nem, nem, soha, és ajkai egy édes, hosszú forró csókban olvadtak össze, azt hitték hogy boldogok!

Pista a szolgabíróhoz ment el, előadta és bizonyította, hogy ő neki felesége és egy világtalan, keresetképtelen ipja van, ennél fogva őt a törvény, ha nem is lett volna már háromszor sorozáson, a hadiszolgálat alól felmenti. A szolgabíró igazat adott neki és elbocsájtotta.

A sorozásra pedig maga helyett — igazolás céljából — okmányait küldé el.

Oh, milyen öröm volt otthon. Sajnos, csak tíz napig örülhettek. Az öröm — örömmé vált.

Az asszony férjével egymást átkarolva ültek, midőn két csendőr jelent meg, hogy Kendely Istvánt, mint katonaszökevényt a hadbíró-ság elé kísérje.

És az asszony? Az asszony? szólni akart, de nem jött ajkaira hang, ájultan rogyott le.

Mikor magához tért — férjét nem látta, kétségbeesetten szaladni, röpülni akart utána, de csak az ágyig tudott menni, abba beledőlt, beteg lett!

Pistát pedig a hadbíró-ság elé hurcolták. Hiába protestált, megmutatták neki a miniszteri

kritizálásától ezuttal tartózkodunk, fenntartjuk azonban magunknak a jogot, hogy ha majd a rendszer gyakorlati alkalmazása nem fog célszerűnek bizonyulni: ellenkező véleményünket elmondhassuk; kijelentjük egyébiránt azt is, hogy ha e rendszer gyakorlatban is be válik, készséggel emelünk kalapot előtte, s nem fogunk habozni annak kifejezést adni.

Kolera elleni óvszabályok.

A kolera már tavaly befészkelte magát Spanyol- és Olaszország egyes vidékeire — kedvező talajt találván ott a bigot és tudatlan nép közepette, kik a helyett, hogy lakásaikat és azok környékét tartanák tisztán, egész életmódjukkal dacolnak a közegészség alap törvényeivel és midőn a vész megtizedeli őket, még akkor is tétlenek maradnak — üdvüket egyedül az imádságtól várják.

Onnan származott át a rettenetes nyavalya a nagy kereskedelmi forgalmu kikötő városba — Triesztbe, méltán aggodalomba ejtve a monarchia kormánya — és népeit. Az aggodalom nem volt alaptalan, mert a ragály csakhamar Fiuméba is behurcoltatott és szedi is már áldozatait. A nép pedig menekül a még meg nem fertőzött vidékekre és viszi talán magával a ragályt.

Ma már csak hetek kérdése, hogy e szörnyü vendég, mely már annyi gyászt és nyomort okozott népünknek — bennünket is meglátogasson!

A magas kormány felfogta a veszély nagyságát és hónapokkal ezelőtt kiadta a szigorú rendeleteket, melyek arra célozva, hogy hygenikus követelmények megvalósítása által, a járványt mentül ártalmatlanabbá tegyék.

A kibocsájtott rendszabályok jók és a szakértői kívánalmaknak megfelelők — csak hogy a végrehajtó közegek szigora megtörik népünk makacsságán és közönyén — mely mindent csak a hatóságtól vár — és a veszélyt nem hiszi, míg a küszöbön nem lesz.

Gondolják meg a polgárok, hogy a kiadott hatósági rendeletek teljesítése első sorban az ő érdekük.

Ocsudjanak fel a közönyből, mely

rendeletet, hogy a „vő csak azon esetben mentendő fel a hadkötelezettség alól, ha ipjának keresetképtelensége a házasság után állott elő”. Elitelték őt három évi sáncmunkára.

Pedig ártatlan volt.

* * *

Guti András tudta az ítéletet, de Anna előtt titkolta. Anna pedig éjjel-nappal férjéről beszélt, hozzá kívánczozott, sirt, rimázkodott, kétségbeesetten tépte haját, tördelte kezét, — míg végre a szegény, világtalan apa megtört szível elhatározta, hogy megmondja neki a valót.

Odaült ágyára, fejét az ölébe vette, megsimogatta, megcsókolgatta képét, szemét, száját és csak nem tudta, hogy kezdje el a mondást.

— Édes leányom — szól — végre hát csak azt akarom neked mondani, hogy hát — tudod — a törvény — hiába — no — a törvény — Pista — a miért — hogy — izé — nem úgy tett — azaz — hogy — ő... elitelték őt édes leányom, — tört ki zokogásba a világtalan — elitelték őt 3 évi sáncmunkára!

Az öreg azt hitte, hogy sirva, zokogva fog leánya kiugrani az ágyból. Pedig nem tette. Persze ő nem láthatta, a mint leánya az elitelés hallatára szívéhez kapott, csak azt érezte, hogy leánya párnái közé esik vissza. Igen visszaesett párnái közé — holtan.

A szíve szakadt meg!...

— Anyák sirjatok!...

mindnyájunkra nézve veszélyt rejt magában!

Tartsák lakásaikat tisztán minden szennytől, szellőztessék azokat. Különösen gond fordítsassék az árnyékszékerekre és ne sajnáljuk a költséget azok fertőztelenítésére. Temessük be a büzös csatornákat, pecegödöröket, hordassuk ki a földekre az udvaron erjedő trágyát.

Legyünk mértékletesek ételben, italokban, élvezetben és ha ezek az intő szavak nem terméketlen talajba hullottak — némi lelki nyugalommal nézhetünk a borzasztó vendég elé.

Dr.

A k o l e r a .

Községünkben is, mint az országban mindenütt, az óvintézkedések ez utálatos vendég távortartására megtétettek. E hó 18-án bizottsági ülés volt. Dr. Kaufmann József községi orvos véleményes javaslatokat terjesztett elő, melyeket a bizottság magáévá tett. A község netaláni járvány idejére és esetére 6 járvány kerületre osztott. A tanyákon az ottani tanítók lesznek megbízva a bizottságra utalt teendők keresztülvitelével.

A kerületek és ezekbe kiküldött bizottsági tagok jegyzéke a következő:

1. Ujosztás és ujsor Szécsény Márton, Mihály Lajos és Bánfi István.

2. Nagy-utca, kis-utca Bacsa Jeremiásig, Béres Ádám, Klimó Antal és Bozó Kálmán.

3. Nagyszék, Lavicska-köze, Kohn Adolf-köze, Megyeri Pál közégig, Bacsa Balázs, Zsótér Mihály és Schwartz Lipót.

4. Megyeri Pál közétől, kórház közíig Konc Lajos és Kakulya Mihály.

5. Kórház-köztől, Kálló-közig Keller főtisztelendő, Hám János és Altwer orvos.

6. A nagy pincétől, a csucsig és ettől a Kálló-közig dr. Kaufmann József, Somogyi tisztelendő és Gelsi Péter.

A nevezett bizottsági tagok kötelessége a kerületeikbe osztott területeket hetenként legalább egyszer bejárni, ott a köztisztaság érdekében rendelkezni, és a bizottsági gyűlésnek jelentést tenni.

Szükséges leendvén, közölni fogjuk az összes teendőkre vonatkozó határozatokat, addig is tisztaságra, rendes életmódra, betegség esetén azonnal gyógykezelésre hívjuk föl olvasóink figyelmét.

Világfolyása.

H a z á n k b a n még mindig Janszky-Edelsheim-Tisza-ügy foglalkoztatja a kedélyeket és embereket. Edelsheim-Gyulai báró nyugalomba helyeztetett. A szigorú főparancsnok nem igen volt kedvelt ember, de ember volt a szó teljes értelmében, mutatja ezt rendkívüli feltűnést keltő lemondása. Az egész országban tetszést aratott erélyes fellépése, önzetlensége, sok oldalról nyert üdvözlő táviratot. Janszky előléptetése rossz vért szült, a visszhatás be fog következni. Megye-e Tisza? Ez a fő kérdés, melyre feleletet csakis az őszi ülészek kezdetén nyerünk. Egyáltalában nagy hullámokat vert föl a Hentzi sirjának megkoszorúzása és hamarjában ez ügy befejeztére nem is számolhatunk.

A vámtariffa tárgyalások szeptember elejéig szünetelnek.

N é m e t o r s z á g nagy kancellárja Kissingenben fogadja Kálnoky gróf külügyminiszterünket, viszont ő felsége királyunknál Bismark teendi tiszteletét! Ki tudja mit eredményeznek eme találkák.

Franciaországban a nagy meleg

mellett is neki tüzelik magukat az emberek, Oroszország mellett tüntetésre használták fel Chanzy volt tábornok, egy időben az orosz udvarnál volt követe Franciaországnak, szobrának leleplezési ünnepélyét, mely alkalmából a cár Friedrichs tábornok és orosz katonai attaché által képviselve. Marseille városában tüntetések voltak, a Monorchisták nem nyugszanak — nagyobb mérvű csoportosulás volt, mintegy 500 embert letartóztattak.

O r o s z o r s z á g b a n Károly Lajos főherceget várják, még pedig igen fontos politikai ügyek pertractálása végett, hogy a monarchia mily kérdésben van most solidaritásban Oroszországgal, nem tudják még talán a bécsi „Hofrások se, de ha nem tendeciózus légből kapott hír a fenti, nagy jelentőségű dolognak kell szőnyegen lenni, midőn uralkodónk saját öcsését küldi Oroszországba.

S z e r b i á b a n a Skuptina megnyitott, a trónbeszéd után a király fogadta a Skuptina tagjainak hódolatát és kijelenté, hogy az országnak új alkotmányt hajlandó adni — ott is van baj nem kevés, ép úgy

B o l g á r o r s z á g b a n hol miniszterválság van.

O l a s z o r s z á g b a n a kolera még mindig dühöng, bár nem oly nagy a halálozási arány, mint volt.

Helyi és vegyes hírek.

— **Hangverseny.** Lapunk múlt számában jeleztük, hogy e hó 25-én hangversenyt akarnak rendezni. A hír megvalósult — a hangverseny megtartott — idők s viszonyaink nem engedik, hogy a hangverseny lefolyásáról s a kilátásba helyezett táncmulatságról már ma referálhassunk — azt teendjük jövő számunkban, csak azt jelezzük, hogy általános az érdeklődés, a hangverseny műsorzata változatos és jól összeállított. Hogy a jótékony célra — melyekre meg sinez határozva, mily összeg marad, — még nem tudjuk; bár hogy legyen is, aligha hiszi valaki, ha évekkal ezelőtt mondják, hogy Mindszenten közérdeklődés mellett hangversenyezni is lehet.

— **A földvétel és regále megváltásával** megbízott bizottság az összes regálehoz tartozó épületeket kijavittatván, a múlt héten adta át azokat jegyzőkönyv, illetve jeltáv mellett a bérlőknek. Mint hírlik, a jövő hóban meg lesz a határjárás, a földfelmérése és valószínűleg még ez év folytán bérbe is fognak adni a földek, azért, hogy mindenki eleve tudhassa, képes lesz-e a község földjein bérelni, hogy azok szerint intézhesse sorát, sorsát.

— **Trachoma orvos.** Mint halljuk dr. Bácskai Vilmos urat bizta meg az előjáróság a tömörkényi és mindszerenti tanyai lakosok gyógykezelésével. Vajjon ez így jó lesz-e? Megmutatja a jövő!

— **Halálozás.** Megyénk szeretett főispánját, zombori Rónay Lajos urat nagy csapás érte. Neje horgosi Kárász Borbála, a szerető nő, a jó anya, a kitűnő és minden tekintetben „magyar nő“ e hó 20-án Marillavölgyben — hol üdülést és gyógyulást keresett — hosszas szenvedés után jobblétre szenderült. Temetése e hó 23-án volt Kis-Zomborban rendkívül nagy részvét mellett. Legyen neki könnyű a föld, nyugodjék békében, vigasztalja a hátramaratottakat az egek Ura és azon élénk, általános részvét, mely a sors eme csapása idejében oly rendkívül nagy mértékben nyilvánult.

— **Beküldetett.** A „48-as kör“ Sz.-István ünnepe utáni vasárnapon, vagyis f. évi aug. hó 22-én saját helyiségében, könyvtára javára nyári mulatságot rendez a szokásos 48 kr belépti díj mellett. Főérdekességét a mulatságnak egy tervbe vett „tombola játék“ fogja képezni,

melyhez a kisorsolandó tárgyak részint egyesek ajándékozásából, részint pedig bevásárlás útján fognak beszereztetni. Az e célra szánt adományok a kör elnöksége által a mulatság előtt bármikor átvételnek és az eredmény hírlapilag fog közzé tételni.

— **Négy fiu gyermeket szült.** Mint Gémes Menyhárt kis-ujszállási lakos mindszerenti születésű olvasónk bennünket értesít, e hó 4-én Daday Domokos ottani földbirtokos tanyásnéja (nevét nem közli) négy fiu gyermeket szült. 8-án midőn Gémes levelét elküldte mind az anya, mind a 4 gyermek éltek és jó egészségnek örvendtek. (A mai szűk világba sok az áldásból egyszerre.)

— **Vasuti és gőzhajózási menetrend.** Kistelekről—Budapest felé indul a személyvonat d. u. 3 óra után, éjjel 3 óra előtt. Omnibuszvonat reggel 6 órakor. Kistelekről—Szeged felé indul a személyvonat d. e. 11 óra előtt, éjjel 1 óra után. Omnibuszvonat este 9 órakor. H.-M.-Vásárhelyről—Szegedre este 5 óra 49 p., éjjel 12 óra 9 p., reggel 6 óra 51 p. Szegedről—H.-M.-Vásárhely felé reggel 3 óra 30 p., 8 óra 40 p., este 5 óra 56 perekor. Szegedről—Szolnok felé szerdán és vasárnap reggel 5 órakor. Szentesről—Szegedre kedden és szombaton déli 11 órakor.

— **Elveszett** egy ló és egy marha levelet, nemkülönb 5 frt 30 kr. készpénzt tartalmazó tárcsa a szentesi legutóbbi vásárban. A káros Kis Pál Gáspár mindszerenti tanyai lakos, ki is kéri az illető megtalálót, hogy sziveskedjék részére az elveszett tárgyakat visszaszolgáltatni.

— **A szentesi Szécsényi-kongó** uton szűkeséges homok szállításra vonatkozó hirdetményt az érdeklődők előjáróságunknál a hivatalos órák alatt megtekinthetik.

Vidéki hírek.

Szeged. A közigazgatási bizottság e hó 16-án tartotta e havi rendes gyűlését. Bár, mint nekünk írják, sok fontos tárgy, érdekes ügy nyert elintézés, az előadókon kívül alig volt ott valaki és ez nincs rendjén sem ott, sem másutt.

Ha tekintetbe vesszük, hogy a közigazgatási bizottság oly hatóság, mely sok ügyben utolsó forum, ha méltatnák ama körülményt, hogy a közigazgatási bizottság határozatai rendkívül vitalis dolgokat érintenek és döntenek el, úgy törvényt kellene alkotni arra, hogy minden ily gyűlésre minden tag szükségkép elmenjen, vagy esetlegi elmaradását kellő időben jelezze és akkor póttag volna behívandó. Igaz, hogy nem jár e tisztség fizetéssel, de ez így szokott lenni, s kiben a köztörvényhatóság bizalma összpontosul, a benne helyezett bizalmat csak úgy hálálhatja meg, ha a gyűlésekre elmegy és legjobb lelkiismerete, tudomása szerint teljesíti kötelességét. De lássuk mit is referáltak a szakelőadók. Az államkölesön befizetése hónapról-hónapra csökken, mig az adóprás annyira mozgásba hozatott, hogy ez évben az eredmény a múlt évihez viszonyítottan, kedvező. A közegészségügy meglehetősen, bár himlő, vörheny és kanyaró elég áldozatot szednek. A kolera elleni óvintézkedések megtétettek.

Rendkívüli érdeklődéssel várják a szőlőszeti és gyümölcsészeti munkatelep létesítését és Heinrich József a VIII. ker. vándortanítója, úgy Szeged szab. kir. város érdemekben dus előjárósága kétségtelen létet adnak a miniszter segélyével e telepnek, mely hivatott lesz vidékünkön a szőlő, bor s gyümölcstermelést emelni.

Tanyakapitányságok létesítettek s a polgármester 7 kapitány és 2 helyettes kapitányt már ki is nevezett, lesz tehát rend. Lesz-e csend? A jövő megmutatja!

Közgyűlési határozat folytán a szegedi városi tüzoltók testi balesetek ellen a „Magyar-Francia“ biztosító részvénytársulatnál biztosítva

lettek. A biztosítás a „Gaisse Paternelle“ bal-
eset ellen biztosító társaság általános feltéte-
lei alapján történt s tíz évre szól. A kötvény ma érkezett meg Kovács József h. tűz-
oltó parancsnokhoz. E kötvény szerint a 36
tűzoltó mindazon balesetek ellen biztosítva van,
melyek őket a szolgálati kirendeltség alatt ér-
hetik a következő esetben és biztosítási összeg
erejéig: Halálesetre 1000 frt, a munkaképtelen-
ség első foka esetére 1000 frtra, a második fokra
500 s a harmadikon 200 forintra. Az első biz-
tosítási évre a város az illetményekkel együtt
75 frt 11 krt fizet az életbiztosításért.

Kistelek. E hó 21-én töltötte be Kistelek
község képviselő testülete az egyik jegyzői
állást. Többen pályáztak e hivatalra, de mint
előrelátható volt, a községnek egyik eddig is
érdemes, buzgó és népszerű tisztviselőjét: Tol-
nafi Bélát választotta meg a képviselő testület
egyhangilag, jelölve annak, hogy általános biza-
lomnak örvend a községben, melynek kiváló
szolgálatokat van hivatva tenni.

Kecskeméten van nagy sirás-rivás, de
hogyan ne volna, mikor a 20 éven át ott állomá-
szozó világhírű „Mollinár“ bakák e hó 22-én
oda hagyták a szép alföldi várost, hol szerették
őket, ők a polgárokat. Ritka jó egyetértésben
éltek, de kétségtelenül azon körülmény is köz-
rehatott, hogy a kecskemétiakat legnagyobb
részt ezen ezredbe sorozták, a Mollinárak
Pestre helyezték át. A polgári leányiskolát
nagyobbították a város, a zártajánlati verseny-
nél Bagi Lajosé (szegvári születésű) lett a munka.

A „Gazdasági Egylet“ választmánya ülést
tartott, melyben többek között a földmiv., ipar-
és keresk. miniszt. leirata olvastatott, a bab-
termelés érdekében. Lényege az: ne ültessünk
egy helyre többféle fajt, ne keverjük össze
a különböző színűeket, termeljünk kivitelre —
sokat.

Halas. Meggyült a halasiaknak is a baja
a trachomával, van három orvosuk és így ele-
gendő kiadásuk. Különböző lehet, hogy miután
ott a belügyminiszter 51066. sz. a. rendeletére
hivatkozással 5—100 frt, illetve 1—10 napi el-
zárással büntetnek az engedetlen betegeket,
hovaelőbb a baj szünni fog. Ugy látszik az
egész alföldön elterjedt már eme veszélyes
szembaj és ha oly lanyhán fogják a gyógyke-
zelést, hogy kényszerrel nem alkalmaznak, a su-
lyosabb esetek gyógykezelésére kórházakat nem
állítanak, a kór általánossá, gyógyíthatlanná
leend.

Van a halasiaknak egy remek mintakertje,
melyből a budapesti köztelki gyümölcs kiállítá-
sra „dió nagyságu“ cseresnyét küldöttek fel,
mely ott méltán keltett föltűnést.

„Kis-Kun-Halas“ című lapja is van ez év
eleje óta a városnak, kétségtelen jele ez a ha-
ladásnak. Gazdag város Halas, szellemi téren
is illő, hogy gyarapodjék.

H.-M.-Vásárhely. A kolera elleni óvin-
tőzkedések keresztül vitele, az évekkal ezelőtt
ez irányban hozott határozatok átvizsgálása és
újabbán is érvényre emelése a legutóbbi időben
a legfontosabb ténye a vásárhelyieknek.

Az általunk is jelzett s augusztus 1-ső
napjára tervezett népünnepély elhalasztott
aug. hó 8-ára. A kántor választás aug. 22-ről
aug. hó 29-ére. A tanács azon javaslattal lép
a legközelebbi közgyűlés elé, hogy a passus
írásból befolyó jövedelem kétötöd részéből 12
rendőr fogadtassék föl. Nem is árt ez, a csend
és rend a közületben szükséges, annak fenntar-
tása ha még oly költséges is. — A gazdasági
egyesület lóversenyt rendez szeptember 5-én,
esetleg 12-én, de az kizárólag helyi jellegű lesz.

Szentes. Későn értesülünk az e hó 14-én
tartott közigazgatási bizottság üléséről és így
csak most regisztrálhatjuk, hogy a mindszen-
szegvári járásban megrendült közbiztonságon
segítendő elhatározott, hogy a mindszen-
tenti gyalog őrs csapat helyeztessék át Szegvárra,
Mindszentre és Sándorfalvára pedig új, lovas
őrs csapat állittassék fel, jó volna ez így, de a
belügyminiszter ezen deficites világban aligha
teheti meg kívánságunkat! Ugyan csak azon
gyűlésen tárgyalatott a mindszen-
tenti trachoma ügy azon része, melylyel a község az eddigi
gyógykezelőket el akarja bocsájtani, községünk
ezen szándékába nem egyezett a közig. bizottság.
Dicséretre méltó mozgalom indult meg a vasár-
napi munkaszünet mellett, vannak sokan ellene
is, melyik párt győz? Az ártézi kut készen, a
felszerkezet magyarországi, a kutszobor pedig
párisi munka leend és csak októberben lesznek
kész a nagy munkával.

Volt Szentesen hangverseny, a világ leg-
erősebb embere „Müller Vilmos“ szép számu
közönség előtt produkálta magát, most színészek
tartózkodnak odaát. Van tehát alkalom mulatni.

Csongrádon nevezetesebb esemény nem
történt, az ismételt jelzett zsörtölődések, a
szentesi 2 lap hasábjain állandó a polémia, ha
azon szellemi erő, mely e quasi veszekedésekre
fecséreltetik, együttesen értékesíthetnék a város
közjává, aligha nem üdvösebb volna az ered-
mény — szeretnék a vasutat létesíteni, de
Szentes nem igen hajlandó ezen irányban
építkezni.

Van Csongrádnak rövid idő óta nyomdája,
nem „hirlapnak“ előjele-e ez? de aligha nem,
megfordított az ily dolog először olvasott lap
kell, azután az igények kielégítése végett a nyomda.

Közgazdaság.

Mult jelentésem óta ismét egy hét mult
el, de a várva-várt eső elmaradt és ma-holnap
már későn is jó!

Elbámul az ember a mi időjárásunkon,
megváltozott az, még pedig nem előnyünkre. Az
idei esztendő kivéve, évek multak el a nélkül,
hogy havazott volna, vagy ha leesett is a hó,
hogy az állandó lett volna. Nem kell, hogy ma-
gyarázzam, — mi úgy is köztudomásu — mily
kimondhatatlan előnyös az összes vetésekre, ha a
hólepel földi azokat; megszokjuk ma-holnap,
hogy télen enyhe időjárás, tavasszal zord idő,
— nyáron hűvös, ősszel száraz időnk lesz, —
de nem fogja ezt növényzetünk megszokni soha.
Az idej tavasz is szeles, zord, fagyos volt, —
repevetéseink legnagyobb részét elvitte a
száraz fagy. Volt azután sok hideg eső, volt
köd — helylyel-közzel dér, — volt rettegés
nem kevés és kiesiny, de hála az Égnek nagyobb
elemi csapás vidékünkön nem érte a vetéseket.

Eljött a nyárelő — esett jobbra, balra,
volt vidék, hol megunták az esőt, a mi vidé-
künkön állandóan megmaradt a szárazság.

Roszak eső hiányán a kukoricák, kölesek,
répa, burgonya és paszuly vetések és ültetvé-
nyek — lemarad a dohány, elmarad az uga-
rolás — de szárazon lehetett a buza aszta-
gokat berakni, a felső földeken az árpát aratni.
Szép minőségű is mindkét termés, bár mennyi-
ségileg az árpa-termés silány.

Néhány kivétellel azonban a buza-termés
sem bizonyul oly nagyoknak, mint azt hitték —
bár jobb árak mellett, ki lehetne békülni a meny-
nyiséggel, miután a minőség rendkívül szép
és jó.

Hetivásáraink még mindig nem oly lá-
togattak, mint az év e szakában lenni kellene,
de még mindig szűkebb, s szűkebb körre szorul
a mi hetivásári forgalmunk, ez nem szolgál
sem gazdáinknak, sem községünknek egyáltalán
előnyére.

Annak megjegyzése után, hogy a mult
hét utólján emelkedőben volt gabona árak ismét
hanyatlottak — fentartom jövőre szerény né-
zeteim kifejtését a helyi gabona forgalom hi-
ánya és illetve ennek okai fölött.

v.

Apróságok.

Baka a boltban: Kérek egy skatulya
subickot.

Tessék. Mit parancsol még?

Menjen barátom a kaszárnyába és pu-
colja ki a resztungomat, volt a segéd udvarias
kérdésére, a válasz.

Kapitány egy bakához, kinek nadrágja
el van szakadva így szól: Maga egy haszontalan
ember, hát miért kell a katonának tü meg cérna?
Azért kapitány ur, mert nincs neki
felesége.

Azt a jégenkopogó hegedülőjét paj-
tás, nem tudom hogy menünk haza, szólt egy
részeg huszár szintén részeg huszár pajtá-
sához.

Nem is csuda, ha jól meggondoljuk, mióta
huszárok vagyunk, lovon járunk; könnyen el-
felejtethjük a gyalog járást.

Káplár: Látod té Isten ostobája, megint
nem találtál. Legalább is 5 jó lépéssel lőttél
tul a célponton.

Cigány: Annak nem én vagyok oka, hanem
az, ki a céltáblát felállította. Miért nem tette
5 jó lépéssel odább.

Fráter: Miről ismeri meg a „Fráter“
urat Infanteriszt Bagó?

Az csillagjáról.

Heles. Eszerint láthatják, hogy a katonai
rang ismertető jele az csillag, mentől több csil-
lagja van valakinek, annál magasabb rangu, ezt
már tudják, menjünk tovább.

Mondja meg hát ezt Infanteriszt Bagó,
hogyan ki a mi legfelsőbb hadurunk.

Bagó hallgat.

Szamar, nem tudja? Az, a ki mindenkinek
parancsol és a kinek senki sem parancsol.

Nos tudja-e már?

Igenis tudom.

Hát ki?

Az uristen, mert annak van legtöbb csil-
lagja és az mindenkinek, de neki senki sem
parancsol.

Káplár a másik káplárhoz: Pajtás, nagyobb
urak vagyunk mi még egy főispánnál is, tegnapi
sétám alkalmával győzöttem meg róla. El-el
néztem, hogy míg a főispánnak egyszer köszönt
valami rongyos „cibil“, addig nekem százszor is
szalutáltak a cs. kir. bakák.

Felelős szerkesztők:

HUBACSEK PÁL és SZOBOTKA GUSZTÁV

Kiadótulajdonos:

AZ ALAPÍTÓ EGYESÜLET.

Árlejtési hirdetmény.

Szobotka örökösök tulajdonához tartozó
lakház kijavítási és tatarozási munkái
1886. évi augusztus 1-én délután 3 órakor
fognak kiadatni.

Tudakozódni lehet a munka misége
felől Rex Vimosnál, kinek lakásán az árlej-
tés annak idején megtartatik.